

1. Ó Srd-ce Pá - ně nej - svě-těj - ší, přijmi dnes vděč - ný po - zdrav náš,
od - vě - cá tou - ho tvor - stva vše - ho, jež me - zi ná - mi pře - bý - váš.

2. Tichý jsi, srdce pokorného,
Ježíši, láska vtělená.
Učiň nám srdce podle svého,
hlubino ctnosti tajemná.

4. Na kříži, Srdce Spasitele,
kopím ses dalo otevřít,
aby se mohlo lidstvo všechno
v milosrdenství jeho skrýt.

6. Voláš a zveš nás: Pojdte ke mně,
starostmi kdo jste tísněni!
Srdce mé stálým útočištěm
bude vám v každém soužení.

3. Odpouštíš, léčíš, vléváš sílu,
Srdce tvé všem se rozdává,
těší se hříšný, jásá smutný,
každý tvou lásku poznává.

5. A s touto láskou v svatostánku
přebýváš s námi ještě dnes,
bys naše duše dary svými
živil a vedl do nebes.

7. Ó Srdce Páně ve svátosti,
změň naše srdce v živý chrám,
z plnosti své nám stále dávej,
cestou i cílem staň se nám.

2. Ti-chý jsi, srd - ce po - kor-né - ho, Je-ží-ši, lás - ko vtě - le - ná.

U-čiň nám srd - ce po - dle své - ho, hlu-bi-no ctnos - ti ta - jemná.

3. Od-pouštíš, lé - číš, vlé - váš sí - lu, Srd-ce tvé všem se roz - dá - vá,

tě - ší se hříš - ný, já - sá smut - ný, kaž-dý tvou lás - ku po - zná-vá.

4. Na kří-ži, Srd - ce Spa - si - te - le, ko-pím ses da - lo o - te - vřít,

a - by se moh - lo lid - stvo všech - no v mi-lo - sr - den - ství je - ho skrýt.

5. A s touto lás - kou v sva-tostán - ku pře-bý-váš s ná - mi ješ - tě dnes,

bys na - še du - še da - ry svý - mi ži - vil a ve - dl do ne-bes.

6. Vo-láš a zveš nás: Pojd' - te ke mně, starost-mi kdo jste tís - ně - ni!

Srd-ce mé stá - lým ú - to - čiš - těm bu-de vám v kaž-dém sou - že-ní.

7. Ó Srd-ce Pá - ně ve svá tos - ti, změň na - še srd - ce v ži - vý chrám,

z plnos-ti své nám stá - le dá - vej, ces-tou i cí - lem staň se nám.